

læser, som i Fjor besørgende fremkom i det andet Thing, saa maatte det betragtes som noget Givet, at nu vilde Landstinget ikke gaa ind paa at antage de midlertidige Finantslove i den Affattelsesform, som de tidligere midlertidige Finantslove have haft. Der kan jo være forskjellige Meninger om, hvorledes Landstinget vilde have stillet sig, hvis ikke Regeringens Lovforslag var fremkommet. Der er jo ganske vist fremkommet stærke Udtalelser imod den hidtil brugte Form, ikke blot i den af Landstingsudvalget i forrige Sommer afgivne Betænkning, men ogsaa ved Sagens Behandling i Landstinget, men nægtes kan det jo ikke, at man ikke kan sige, at den Anskuelse, som saaledes var kommen frem, fik en Godkjendelse fra Landstingets Side ved den derefter stedfundne Afstemning, der havde til Følge, at den midlertidige Finantslov i forrige Samling forfæstedes. Det kunde jo have sin Grund i andre Omstændigheder, blandt andet deri, at den midlertidige Finantslov paa det Tidspunkt var bleven overflødig, og kjendt jeg vel veed, at de Udtalelser, der ere fremkomne, naturligen maatte opfattes som Vidnesbyrd om, hvilke Anskuelser der næres i indflydelsesrige Kredse i det andet Thing, vilde jeg dog ikke have anset det for en given Ting, at ikke Regeringen kunde have sat en midlertidig Finantslov igjennem i det andet Thing, omendkjendt Forslaget var affattet paa samme Maade som de hidtil brugelige. Lige overfor den almindelige Udtalelse fra Landstingets Side imod midlertidige Finantslove kunde der jo vistnok med nogen Føie have været henvist til, at det maa erkjendes, at der i Nar har været noget usædvanlige Omstændigheder, som noget kunde forklare, at der er hengaaet 4 Maanedes, inden Finantsloven er bleven gjort færdig fra Folkethinget, men naar den høie Regering under Henvisning dertil havde udtalt, at det formentlig vilde være saare vanskeligt at reise Spørgsmaalet om en anden Affattelse af Formen for de midlertidige Finantslove og havde gjort gjældende, at den maatte forlange, at der blev givet den Lovhjemmel til at afholde de nødvendige Udgifter for det Tilfælde, at den ordinære Finantslov ikke blev færdig i rette Tid, og at den ikke vilde kunne paadrage sig Ansvar for at føre Statsholdningen, naar Rigsdagen nægtede den en saadan Lovhjemmel, vilde jeg dog anse det for noget tvivlsomt, hvorledes Landstinget vilde have stillet sig. Jeg skal imidlertid erkjende, at der, efter hvad der var foregaaet i det andet Thing, var Opfordring, god Opfordring for den meget ærede Finants-

minister til at tage under Overveelse, om ikke den midlertidige Finantslov kunde faae en heldigere Form end tidligere, og den meget ærede Finantsminister har jo ogsaa med stor Styrke fremhævet, at der ved Siden af Formhensynet tillige var et mere betydende Realitetshensyn, som for ham maatte have stor Betydning. Men jeg vil tilstaa, at det forekommer mig, at det maatte være indlysende for Alle, ogsaa for den høie Regering, at et Lovforslag i den Stikfæle, hvori dette blev forelagt for Folkethinget, umulig vilde kunne gennemføres her i Folkethinget. Imidlertid maa jeg vel antage, at Regeringen har haft en anden Opfattelse, thi hvis det havde staaet klart for Regeringen, at Lovforslaget ikke vilde kunne gennemføres i den Form, hvori det er forelagt, tilstaaer jeg, at jeg ikke ret vel vilde kunne forstaa, hvad Meningen skulde være med ikke bestemmende at forelægge Sagen paa den Maade. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes man skulde anse det for heldigt under den nuværende Situation at bidrage sit til at fremkalde en yderligere Strid angaaende den midlertidige Finantslov, som det dog fra alle Sider maatte erkjendes for ønskeligt at faae gennemført med saa lidt Ophævelse som mulig. Imidlertid maa man nu bønne berom, som man vil, saa er det nu en Gang et Faktum, at der er Strid, Uenighed til Stede mellem de to Thing angaaende Affattelsen af den midlertidige Finantslov, og jeg for mit Vedkommende tillader mig at udtale, at denne Strid bør løses, og efter min Opfattelse maa den kunne løses, naar der er tilstrækkelig god Villie til Stede fra alle Sider. Og at dette er Tilfældet, kan jo naturligvis ikke betvivles. Jeg siger, at Striden bør løses, thi det forekommer mig, at det ikke vilde være rigtigt at indhulle sig i Illusioner om, at der ikke i Nar vil blive praktisk Brug for den midlertidige Finantslov, at det hele Arbejde kun gaar ud paa at se at blive enig om Formen for den midlertidige Finantslov for det Tilfælde, at man en Gang i Fremtiden skulde faae Brug for en saadan. Det forekommer mig, at Situationen er spændende. Det forekommer mig, at der her er Spørgsmaal om at finde en midlertidig Finantslov, som kunde faae aktuel Betydning netop i den nærmest forestaaende Fremtid. Vel spurgte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts Ste Valgfreds (Holstein), hvoraf man kunde vide, at der ikke blev en ordinær Finantslov færdig inden den 1ste April. Hertil vil jeg svare, at jeg veed det ikke; men jeg frygter meget for, at det ikke sker. Jeg nærer ikke nogen sikker Forhaabning om, at den Finantslov, som for saa